

Oświadczenie

Media na całym świecie przekazują, określając ją przy tym wyraźnie jako zmianę kursu, informację o tym, że papież Franciszek stwierdził, iż osoby homoseksualne jako dzieci Boże „mają prawo do tego, by mieć rodzinę” i że „nikt nie powinien zostać wyrzucony lub unieszczęśliwiony z tego powodu”. Ponadto media podają, że papież powiedział: „Musimy stworzyć prawo o związkach cywilnych. W ten sposób te osoby będą prawnie chronione. Byłem tego zwolennikiem”. Te stwierdzenia padły w wywiadzie udzielonym Jewgienijowi Afiniejewskiemu, reżyserowi filmu dokumentalnego „Francesco”, którego premiera odbyła się 21 października 2020 r. z okazji Rzymskiego Festiwalu Filmowego (Festa del Film di Roma).

Takie deklaracje rodzą wielkie wzburzenie i wywołują zamęt oraz błąd pośród wiernych katolickich, ponieważ sprzeciwiają się one nauczaniu Pisma Świętego i Świętej Tradycji, jak również najnowszemu Magisterium, przy pomocy którego Kościół strzeże, chroni i objaśnia cały depozyt wiary zawartej w Piśmie Świętym i Świętej Tradycji. Wywołują one zdumienie i błąd odnośnie do nauczania Kościoła pośród ludzi dobrej woli, którzy szczerze chcieliby wiedzieć, czego naucza Kościół. Nakładają one na sumienia duszpasterzy obowiązek udzielania należytych i niezbędnych wyjaśnień.

Przed wszystkim kontekst i okoliczności, w których padły te deklaracje, czynią je pozbawionymi jakiegokolwiek wagi magisterialnej. Słusznie interpretowane są one jako zwykłe prywatne opinie osoby, która je wygłosiła. Takie deklaracje nie są w żaden sposób wiążące dla sumień wiernych, którzy – przeciwnie – zobowiązani są do tego, by trzymać się z religijną uległością tego, czego w rzeczonyj kwestii naucza Pismo Święte, Święta Tradycja oraz zwykłe Magisterium Kościoła. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, co następuje:

1. Tradycja, opierając się na Piśmie świętym, przedstawiającym homoseksualizm jako poważne zepsucie, zawsze głosiła, że "akty homoseksualizmu z samej swojej wewnętrznej natury są nieuporządkowane" (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2357; Kongregacja Doktryny Wiary, *Persona humana*, Deklaracja o niektórych zagadnieniach etyki seksualnej, nr VIII), ponieważ są one sprzeczne z prawem naturalnym, zamknięte na dar życia i pozbawione prawdziwej, uczuciowej i płciowej komplementarności. Dlatego nie można ich zaakceptować¹.
2. Pewna liczba mężczyzn i kobiet przejawia głęboko osadzone skłonności homoseksualne. Osoby takie nie wybierają swej kondycji homoseksualnej; Skłonność taka, obiektywnie nieuporządkowana, dla większości z nich stanowi ona trudne doświadczenie (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2358; Kongregacja Doktryny Wiary, *Homosexualitatis problema*, List do biskupów kościoła katolickiego o duszpasterstwie osób homoseksualnych, nr 3²). Dlatego należy przyjąć ich z szacunkiem, współczuciem i wrażliwością, unikając jakiegokolwiek niesprawiedliwej dyskryminacji. Wiara katolicka uczy wiernych, by nienawidzić grzechu, lecz by kochać grzesznika.

¹ "... suapte intrinseca natura esse inordinatos." Sacra Congregatio pro Doctrina Fidei, Declaratio, *Persona humana*, "De quibusdam quaestionibus ad sexualem ethicam spectantibus," 29 Decembris 1975, *Acta Apostolicae Sedis* 68 (1976) 85, nr 8. Polski przekład: http://kodr.pl/wp-content/uploads/2018/10/persona_humana.pdf

² Por. Congregatio pro Doctrina Fidei, Epistula, *Homosexualitatis problema*, "Ad universos catholicae Ecclesiae Polski przekład: https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WR/kongregacje/kdwiary/zbior/t_2_18.html

3. Wierni, a w szczególności politycy katoliccy mają obowiązek sprzeciwu wobec prawnego uznania związków homoseksualnych (Kongregacja Doktryny Wiary, Rozważania dotyczące propozycji uznania prawnego związków między osobami homoseksualnymi, *Diverse questioni concernenti l'omosessualità*, n. 10³). Prawo do tego, by tworzyć rodzinę, nie jest prywatnym prawem, którego można dochodzić; musi ono być w zgodzie z planem Stwórcy, którego wolą była różnica płciowa między ludźmi, „mężczyzną i niewiastą stworzył ich” (Rdz 1, 27) i który w ten sposób powołał człowieka, mężczyznę i kobietę, do przekazywania życia. „Ponieważ pary małżeńskie zapewniają następstwo pokoleń, przez co ich istnienie leży w sposób wyjątkowy w publicznym interesie, prawo cywilne uznaje je w sposób instytucjonalny. Tymczasem związki homoseksualne nie wymagają szczególnej uwagi z prawnego punktu widzenia, ponieważ nie realizują one tej funkcji dla dobra wspólnego” (tamże, nr 9⁴). Mówienie o związku homoseksualnym w tym samym sensie, w jakim mowa jest o związku małżeńskim, jest w istocie głęboko zwodnicze, ponieważ między osobami tej samej płci taki związek istnieć nie może. W kwestiach dotyczących wymierzania sprawiedliwości osoby homoseksualne, podobnie jak wszyscy obywatele, zawsze mogą skorzystać z przepisów prawnych, by chronić swoje prywatne prawa.

To, że prywatne opinie przekazywane z taką emfazą przez prasę i przypisywane papieżowi Franciszkowi nie pokrywają się z niezmiennym nauczaniem Kościoła wyrażonym w Piśmie Świętym i Świętej Tradycji i strzeżonym, chronionym oraz objaśnianym przez Magisterium, napawa głębokim smutkiem i nagłą troską duszpasterską. Równie smutne i niepokojące są zamieszanie, zamęt oraz błąd, jaki opinie te wywołują wśród katolickich wiernych, podobnie jak wywoływane przez nie powszechne zgorszenie, gdyż stwarza się całkowicie fałszywe wrażenie, jakoby Kościół katolicki zmienił swój kurs, to znaczy zmienił swe odwieczne nauczanie odnośnie do tak fundamentalnych i kluczowych zagadnień.

Kardynał Raymond Leo Burke
Rzym, 22 października 2020

Tłum. Izabella Parowicz

<https://www.pch24.pl/kard--burke-przypomina-nauczanie-kosciola-o-homoseksualizmie--caly-tekst-oswiadczenia-,79318,i.html>

³ Congregatio pro Doctrina Fidei, Nota, *Diverse quaestioni concernenti l'omosessualità*, “De contubernalibus eiusdem sexus quoad iuridica a consecraria contubernii,” 3 Iunii 2003, *Acta Apostolicae Sedis* 96 (2004) 48, nr 10.

⁴ “Poiché le coppie matrimoniali svolgono il ruolo di garantire l'ordine delle generazioni e sono quindi di eminente interesse pubblico, il diritto civile conferisce loro un riconoscimento istituzionale. Le unioni omosessuali invece non esigono una specifica attenzione da parte dell'ordinamento giuridico, perché non rivestono il suddetto ruolo per il bene comune.” *Ibid.*, 47, n. 9. English translation: *Ibid.*, p. 5, nr 9.